MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

Julen 1969

RGÅNG 10 — PRIS 2:50 KR (Befriad från moms)

LÄS I JULNUMRET BL. A.
ARNE IMSEN: NATT SKALL ICKE FÖRBLI
GATUMISSION I TRÄSKET
GOLGATA ELLER CAPE KENNEDY?
ÅRETS BIBELSKOLA
ATT FULLKOMNAS I HAT OCH KÄRLEK

Fröjdas vart sinne — julen är inne

FRÄLSAREN KOMMEN ÄR

Vi på Midnattsropet önskar alla läsare

en God Jul och ett Gott nytt år

Nåd och frid från Jesus Kristus vår Herre

nr 23-24 ● årgång 10
december 1969

▪ nytt ▪ kort ▪ aktuellt

■ ■ **"Det är inte religiösa system, eller konservativa mäktiga världskyrkosammanslutningar som blir döpta i den Helige Ande. Det är ödmjuka längtande, bedjande, människor, som, trots mänskliga religiösa riktningar, får möta den levande Guden och uppleva rening och helgelse genom förs̈oningsblodet och bli uppfyllda med den Helige Ande och eld. Så har det alltid varit och så kommer väckelsen till oss än i dag", säger Willis Säwe i Evangelii Härold.** ■

■ ■ Massor av kristna väntar att inte minst vi som förkunnare skall öppna oss för den väckelsen. Skakande vittbörd når oss från människor utanför våra kyrkportar, som inte ger mycket för våra beskedliga utläggningar och vår allmänna mötesverksamhet, men som väntar efter LIV, ANDLIGT ÖVERFLÖDANDE LIV", säger Stig Abrahamsson i Veckoposten. ■

■ ■ **"Jag tvekar inte ett ögonblick: 'Vi behöver på nytt uppleva pingst.' I annat fall sjunker församlingen 'ned till en institution, predikan till föredrag eller propaganda, moralen till moralism'." (A. Friedrichsen) säger miss.förest. G. Nicklasson i Svensk Veckotidning.** ■

■ ■ "Vi har fått en församlingskult i pingstväckelsen", säger Lewi Pethrus i sin nya bok. (Brytningstider — Segertider). Det blir rena anstormningen mot frihetens fiende i de egna leden, fariséerna och de överandliga." Församlingens överhet har man drivit till en ytterlighet som på sina håll närmar sig den katolska kyrkan." Men samtidigt uttrycker han "respekt och förväntan" inför förslaget om en enad frikyrka. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

BREV FRÅN MISSIONÄRSFAMILJEN BERNTSSON I SPANIEN Se sid. 5

GOLGATA ELLER CAPE KENNEDY Se sid. 6—7

ATT FULLKOMNAS I HAT OCH KÄRLEK Se sid. 8—9

FÄNGELSE- OCH ANSTALTSMISSIONEN Se sid. 10—11

AKTIONER MOT PORR I KÖPENHAMN OCH ÖRNSKÖLDSVIK Se sid. 12—13

MARANA TA (ur Evangelii Härold 48—69) Se sid. 14—15

BIBELSKOLAN 1969 Se sid. 16, 21—23

GATUMISSION I TRÄSKET Se sid. 26—27

OMSLAGSBILDEN:

BARNEN SAMLADE PÅ ESTRADEN I ÅRETS MALMKÖPINGSVECKA

I NÄSTA NUMMER:

ÅRET SOM GICK — tillbakablick i text och bild m. m.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr varannan fredag.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

I redaktionen:
LARS O ANDERSSON och
ULLA NÄSHOLM

Layout:
PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion och expedition är:
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
Vx 34 06 35

Arne Imsen:

"NATT SKALL ICKE FÖRBLIVA..."

Det folk som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus: Ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart.

Du skall göra folket talrikt, du skall göra dess glädje stor; inför dig skola de glädja sig, såsom när man glädes under skördetiden, såsom man fröjdar sig när man utskiftar byte.

Ty du skall bryta sönder deras bördors ok och deras skuldrors gissel och deras plågares stav likasom i Midjans tid. Och skon som krigaren bar i stridslarmet, och manteln som sölades i blod, allt sådant skall brännas upp och förtäras av eld.

Ty ett barn varder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara: UNDERBAR I RÅD, VÄLDIG GUD, EVIG FADER, FRIDSFURSTE.

Så skall herradömet varda stort och friden utan ände över Davids tron och över hans rike; så skall det befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet från nu och till evig tid. Herren Sebaots nitälskan skall göra detta."

Jes. 9: 2—7

Mörker, dödsskugga bördor, ok, skuldrors gissel, plågares stav, krigarens sko, stridslarm, mantel som sölades i blod...

Profeten blickar in i samtid och framtid och ser från sin utkikspost mänskligheten bölja fram, generation efter generation mot en allt plågsammare förtvivlan och hopplöshet. Ingen gigant i dess eget släkte rår på de avgrundskrafter som i årtusenden terroriserat mänskligheten, förnedrat människan till slav och förvandlat hennes boplats, jorden, till ett koncentrationsläger och en helvetets förgård.

Men profeten skådar också en ljusstråle, som bryter igenom nattmörkret, tränger undan demonin och banar väg för frälsning. Det ondas satansinspirerade jättearméer skall tvingas till reträtt och nödgas släppa sitt järngrepp över sitt ångestfyllda byte, besegrad av "ett *barn* som varder oss fött, en *son* som bliver oss given".

I Betlehem några århundraden senare föds Förlossaren. Hans ankomst aviserades av profeterna, bekräftades av änglarna och manifesterades av den lågande stjärnan, som plötsligt tändes på fästet. Han *bebådades* av den helige Ande, *föddes* av den rena jungfrun och *välkomnades* som Frälsare och Konung av ett fåtal fattiga judiska herdar från Betlehem och några hedniska vise män från fjärran land. De drogs till händelsernas centrum av säregna upplevelser och himmelssända informationer. De hade verkligen fått sensationella nyheter att meddela ett messiasförväntande folk och drevs till Betlehem för att *fråga, se, vittna* och *tillbedja*. "Var är den nyfödde judakonungen? Vi hava nämligen sett hans stjärna och hava kommit för att giva honom vår hyllning..." "Ty i dag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren..."

II

Ljus, framgång, glädje, fröjd, seger, stort herradöme, frid utan ände, rätt och rättfärdighet...

Jesu Kristi födelse är verkligen historiens vändpunkt. I Betlehem uppenbarar Gud sig. Han träder in i släktet genom sin enfödde son nästan helt anonymt vid en tidpunkt och på en plats vare sig hög eller låg from eller ogudaktig anade att händelser av världs- och evighetsformat skulle tima. Men *där* och *då* — under den första mantalsskrivningen — föddes den man, som senare, då händelsen i det kaotiska Betlehem fallit i glömska, proklamerade att han ägde all makt i himmel och på jord.

Det fanns inget rum för dem i härbärget. Hemlös redan vid sitt inträde i världen. Redan över stallet anar vi konturerna av korset, det kors, dit Sonen förpassades av ett förhärdat släkte, men som Gud gjorde till den hävstångsarm som lyfter människor upp ur förnedring, skam, utblottelse och evig död. Korset förenar eller åtskiljer, försonar eller förhärdar, för in i gemenskap med Gud, eller för bort från honom.

Ibland förirrar vi oss in i traditionernas labyrinter och hittar inte ut. Julen blir en utdragen hednisk mässa kristnad med religiösa symboler och ceremonier. Så bör det sannerligen inte vara, ty Jesus är det sanna ljuset, och han förmedlar den förblivande glädjen till människorna. Han är given åt oss. Låt oss ta emot honom och sprida hans ljus in i en mörk och dyster värld.

"Gud vare tack för hans outsägligt rika gåva!"

Missionärsbrev

Los Boliches Puengirola den 18/11

Jesu dyra frid!

Vi har nu varit här två månader sedan vi kom från Sverige. Men låt mig börja från början. Först av allt delade vi ut kläderna. Det var rätt så mycket både från Stockholm och Norrköping. Vi tog in en och en grannfamilj, så de fick prova ut, och det har även räckt till evangelister och missionärsfamiljer härnere. Alla har tagit emot med stor tacksamhet och glädje. Hade vi haft plats för barnkläderna, som ni ville ge oss, så hade de gått åt. De är duktiga att sy här, så om det inte passar så ändrar de. Skolväskorna är de mycket förtjusta i.

Nu åker vi ut varje fredag (ibland flera dagar) till olika småstäder, med ungefär 4—7.000 inv., som ligger häromkring. Vi går från dörr till dörr och delar ut evangelier och traktater. Vi har hunnit med ett tiotal, och det är ju väldigt intressant. Vi får ju se förhållanden, som aldrig en turist får se, men framför allt kommer vi i kontakt med människor, som aldrig har hört ett rent evangelium eller varit på någon evangelisk predikan.

Det är trånga gränder och kullerstensgator och hus från arabtiden. Bilen får vi ibland parkera utanför stan, då det ju inte går att köra bil därinne. A d e l a i d a, f. d. nunnan, hjälper oss och vittnar för dem. R o b b y, skotten, som spelar på mötena, har också varit med, men han har flyttat till Holland. Han skall hjälpa till på en trosmission där.

När vi kom fram till en stad som heter T o l o x, öste regnet ned och gatorna blev förvandlade till småbäckar. Vi hade åkt så långt så vi kunde inte vända hem med oförrättat ärende. Vi hade inga regnkläder med oss, men vi gick ändå ut på var sitt håll. Jag hade inte gått länge och knackat förrän en tolvårs pojke kom ut med ett stort paraply, och han gick och höll det över mig i ett par timmars tid, från dörr till dörr. Det var gripande. Till slut ledde han mig till prästen. Han tyckte väl att han behövde få en tankeväckande skrift. Nåväl, allt gick bra.

I går hade jag hjälp av ett nyfrälst par från Marbella, när jag var i en annan stad. Hon sökte upp borgmästaren, präster och poliser och gav dem traktater och evangelier. Så nog finns det frimodiga spanjorer. E s p e r a n z a har flyttat till norra Spanien.

Vi fortsätter med barnmötena på tisdagarna i vårt hus. Men ett tiotal flickor i ålder 10—14 år kommer inte längre. Vi har fått reda på att en lärarinna har förbjudit dem att gå till vårt hus. Evangelium är emellertid nedsått i deras hjärtan. En del av dem kunde flera bibel- och sångverser utantill. Nya barn har kommit istället.

Nu samlas vi på söndagarna kl 12.30 till evangeliska möten för turisterna från Skandinavien. Den nya byggnaden är klar sedan tre veckor och även en tysk pastor väntas ner för tyska möten varje söndag.

I tisdags fick vi helt oväntat besök av två amerikaner, som har evangelisk verksamhet i Sevilla, ca 25 mil härifrån. De har varit här i tre dagar. Till vår glädje var de brinnande i anden och tycktes ha samma syn på församlingen, som vi på Ordets grund kämpar för väckelsen. De påstod att det finns flera sådana grupper i Amerika, fastän de aldrig hörs av på samma sätt som de andra i Amerikas reklamdjungel.

Må Herren ta ut många personligheter och redskap för sitt stora arbete.

Fridshälsningar från

Else-Britt, Helge, Roland och Monica Berntsson

GOLGATA CAPE KEN

Fascinerande har miljontals TV-tittare följt månraketernas start från plattan på Cape Kennedy. Väldiga rökmoln, flammor omkring kapseln, ett obeskrivligt dån och den jättestora "rymdfågeln" lyfter sakta, sakta uppåt för att senare med enorm hastighet slungas in i den rätta banan. Mot rymden, mot rymden!

Våra hjärtan vidgas av längtan — mot målet, mot målet. Dagen närmar sig, när Jesus på lufthimlen skall förenas med sin församling, den skara som har hållit ut i tron. Men var är startplattan?

En general i NATO-toppen påstår: "Männen på månen förbereder ett nytt världskrig!" Han är skakad: "Är detta slutet?" Ingen vet med säkerhet, men Cape Kennedy kan vara startplattan för mänsklighetens största katastrof.

I Betlehem, Davids stad, föddes för två tusen år sedan världens Frälsare och Försonare i ett stall. Gud gav åt hela mänskligheten ett evigt hopp. Sedan Jesus offrats, 33 år gammal på Golgata förbannade trä, har korset på denna kulle varit startplattan till ett nytt liv i gemenskap med Gud för miljoner människor.

Korset står där i dag, ännu vädjande till dess hedningarna i fulltalig skara lotsats in. Därefter kommer slutet och domskatastroferna bryter loss.

En missionär stod en dag på Taffelberget ovanför Kapstaden och såg ut över Atlanten och Indiska oceanen. Då blev han varse en ö, på vilken han såg ett jättelikt vitt kors. Han frågade då en man i sin närhet, vad korset var. "Jo", svarade mannen, det är startbanorna för flygplan, som härifrån går ut över hela världen." Korset — startplattan.

Början vid korset, Jesu Kristi kors. Där träffas vi av en uppgörelse, som inte skonar oss. Vi får möta en "vred kärlek", som inte nöjer sig med mindre än att vi dör. Dör bort från alla framtidsplaner, dör bort från släkt och vänner, dör bort från tjänst, dör — dör. Det är svårt att dö. Det gör ont. Det tar emot överallt och mot allting. Men till sist blir det skönt att få lämna alltsammans och stå avklädd som ett träd om hösten. De vackra färgerna är bortblåsta, det finns egentligen bara en kal, svart stam kvar. Korset. Utan prydnad. Kalt, naket, ensamt.

(Men hur blir det med det största av alla problem, vår synd? Bibeln har svaret. "Våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle DÖ BORT ifrån synderna och leva för rättfärdigheten; och genom hans sår haven I blivit helade." 1 Petr. 2: 24.)

Men kan detta vara starten mot rymden, mot härligheten, mot segerkransen? Ja, det är starten. Där uppenbarar sig Jesus och vi får i sanning uppleva, att Han är den gode Herden, oss skall intet fattas. "Så att I tillika med alla de heliga till fullo förmån fatta vad bredden och längden och höjden och djupet är och *så* lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap." Efes. 3: 18—19. Vid korset finner vi frid, harmoni och lycka, där strömmar en djup glädje och kärlek fram, där får den svage kraft och den maktlöse styrka. "Ynglingar kunna bliva trötta och uppgivas, och unga män kunna falla; men de som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna. *Så hasta de åstad* utan att uppgivas, de färdas framåt utan att bliva trötta." Jes. 40: 30—31.

Hur får de gamla örnarna nya vingfjädrar? På örnkroppen och vingpennorna bildas med tiden avlagringar, som gör att fågeln blir tung och till sist bär inte vingarna. Då måste den hålla sig stilla uppe i örnnästet på den höga klippan. När storvinden kommer, orkar örnen inte längre gå upp mot

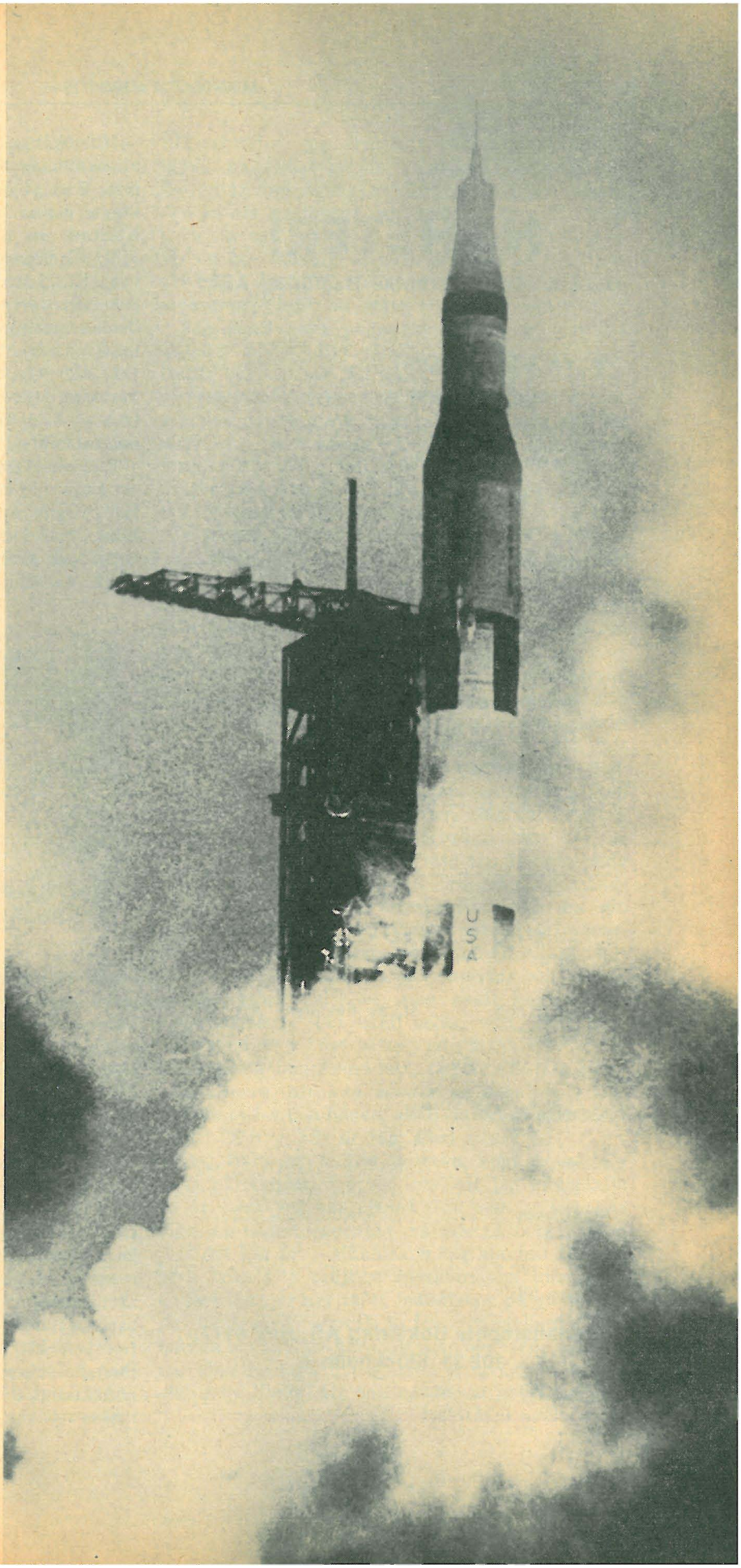
ELLER NEDY?

vinden, utan den rister sin kropp blodig och sargad mot klippväggen. Då bryts de långa vackra vingpennorna av och fjädrarna ryker. Det måste vara en ohygglig procedur, som pågår dag för dag. Men när allt det gamla är avskrapat och fågeln är svag och ruggig, börjar en ny process. Nya fjädrar och längre, starkare vingpennor växer fram och en dag när stormvinden åter kommer i full styrka, spänner en väldig örn ut sina starka vingar och flyger högre, högre upp ovan molnen — mot ljuset och rymden.

En broder, som nu är hemma hos Herren, fick en gång se en syn om en örn, som var sargad och slagen. Han såg, att den örnen var församlingen. Hen så fick han vidare se, att nya vingfjädrar började växa fram. Över den ena vingen stod skrivet 1 Kor. 12, över örnkroppen 1 Kor. 13, och över den andra vingen 1 Kor. 14. Till slut fick han se hur denna förnyade, starka örn lyfte uppåt mot skyn.

Snart är Han här,
snart är Han här,
snart kommer Jesus igen.
Skall redo du vara att möta
Honom då?

G. S.

NYHETER!

från Midnattsropets Bokförlag AB

- **VÄGGKALENDER**
  värdig — praktisk — en väckelseappell för varje dag.
  Format 200×280 mm.
  Pris kr. 2:50 st.

- **NY BIBELTRAKTAT**
  "Allt kan bli ditt"
  Liten och behändig. (Format A 6 — 4 sidor).
  Använd den i bussen, på tåget, eller där du rör dig bland människor i vardagslivet.
  Pris kr. 6:— för 100 st.

— — — — — — — — — — — — —

☐ Sänd mig ..... st. väggkalender för år 1970

☐ Sänd mig ..... st. av traktaten "Allt kan bli ditt"

Namn .....

Adress .....

Postadress .....

Sändes till:

Midnattsropets Bokförlag AB, Box 6177, 102 33 Stockholm 6

Hur många tror på väckelse? Ja, det gör vi allesammans. Vi har upplevt en hel del utav det, men Gud vill göra ännu mer. Gud kommer att lägga denna nöd så våldsamt på människors hjärtan, att de kommer att söka sig till Guds hus, söndagarna kommer att vigas helt åt Herren. Ett konkret förslag är på sin plats. Det hör till församlingslivet. Varför kan vi inte dricka morgonteet i kyrkan och sedan ha bönemöte och kl. 11 predikan. Vi kan predika i en, två eller tre timmar om det behövs — och vi kan tiga still i tre timmar också om det behövs. Och så kan vi ha fastedag och avlösa det med samtalsmöte.

Det ensidiga predikantväldet gör församlingen passiv. Det har t. o. m. blivit så att man inte vågar öppna munnen i sitt eget andliga hem. En del vågar inte säga "tack och lov", eller bedja och andra vågar inte avlägga ett vittnesbörd, därför att de har människofruktan. Vi

Att fullkom
i hat och kä

Predikan i sammandra
av Arne Imsen

borde ha samtalsmöten! Det behöver inte hela tiden vara predikanten, som håller i trådarna. Utan man kan sätta sig ner och lyssna, ha samtal, som Paulus hade. Man samtalade dagligen i Tyranni lärosal. Och för övrigt: varför behöver vi vänta till dess att *hela* församlingen kommer. Det borde ständigt vara någon på plats, två eller tio, som är redo att bedja och läsa Guds Ord. De äldre behöver det, och de unga behöver det. Vi ser hur de driver hit och dit från den ena platsen till den andra. Varför? De vill ha gemenskap, de vill ha kontakt. Vi kan ge dem det. När en koncentrerad, samlad menighet tillbeder Herren, kommer Herren själv att ackompanjera deras tillbedjan med övernaturliga fenomen. *"Var nitisk i att föreläsa skriften och att förmana."* Är det inte så, att vi ibland tycker, att gudstjänsten har blivit ett nödvändigt ont. Man har en känsla av att människor tycker, att gudstjänsten stjäl tiden.

Det heter vidare: *"Var nitisk i att föreläsa skriften och att förmana och undervisa, till dess jag kommer. Försumma icke att vårda den nådegåva, som finnes i dig och som gavs dig i kraft av profetord under handpåläggning av de äldste."* Här är något fantastiskt. Vi måste få tillbaka tron på tjänsterna. Jag vet, att jag talar till vänner som har erfarenhet. Men vi måste få förnyad kunskap om vad handpåläggningen betyder. Vi måste också få klart för oss vilka nycklar Gud har placerat i våra händer för att lösa och binda. Att lägga händerna på människor och avskilja dem för den uppgift till vilken Gud har kallat dem och lösa deras problem. Det kan vi inte göra med psykologi och pedagogik och psykiatri. Den hjälpen blir temporär, men vi kan hjälpa dem genom Andens kraft och uppenbarelse, pris ske Gud. Vänner som har en gåva, måste ledas fram, så de kan använda gåvorna. Vi har ett fullkomlighetsideal — det

skall vi inte överge — men vi skall inte låta det fullkomlighetsidealet avskräcka oss. När vi ser på oss själva, tänker vi: "Herre, vem är jag, att jag skulle våga profetera i en sådan församling, vem är jag, att jag skulle våga lägga händerna på de sjuka? Det skall ju predikanterna göra. Vem är jag, som skulle våga samtala med de ofrälsta, vem är jag, som skulle våga lägga händerna på de nyfrälsta, så att de blir döpta i den helige Ande? Det skall predikanterna göra." Vi har den uppfattningen, vi har våra modeller. Men så vill inte Gud ha det. Du kan bli skickliggjord, så att du kommer i tjänst. *"Var nitisk i att föreläsa skriften."* När man läser Guds ord, verkar det, det helgar oss, det renar oss allteftersom vi överlämnar oss åt Ordet och åt honom, som är Ordets Herre. Kärlet renas och allteftersom vi låter oss användas, kommer också gåvan att befrias från slaggprodukter. Den kommer att fullkomnas. Äldstebröder, jag tror att vår uppgift är att lägga händerna på de sjuka men inte endast det, utan också lägga händerna på människor och uttala profetord och avskilja dem för uppgifterna och sedan stå vid deras sida, till dess att de har kommit in i sin prästerliga funktion, att tjäna Jesus. Hur många är det som vill uppleva det? Varför är detta så nödvändigt?

Jag skall peka på några ting, som gör det absolut nödvändigt. Under den sommar, som ligger bakom, har jag gjort många erfarenheter, intressanta, inspirerande och stimulerande, men jag har också gjort erfarenheter, som har fyllt mitt inre med vemod. Det allt överskuggande problemet, tycker jag, det som plågar mig mest, är just det som Jesus säger i ett sammanhang, att *"folket är illa medfaret, eftersom de äro såsom får utan herde"*, eller för att använda en annan bild Jesus använde. Man säger, att *"fälten är vita till skörd"*. De är vita. Kan ni tänka er vänner, att fastän fälten i Sverige vitnar till skörd, går massor av kristna i realiteten sysslolösa. Jag har en känsla av att man har överfört de moderna rationaliseringsidéerna till det andliga området. Man tror på den nya tidens tekniska hjälpmedel mer än man tror på det personliga engagemanget. Vi vet, att på våra stora skördefält idag går man inte omkring med en lie och slår, man samlar inte ihop kärvarna som man gjorde förr, utan det är stora tekniska vidunder, skördetröskor, som tar de stora fälten. Men ni skall inte tro för ett enda ögonblick, att man kan överföra det till det andliga området. Massevangelisation kan ha sin betydelse, men det kan absolut inte ersätta man-till-man-evangelisation, den individuella insatsen. Men många kristna går omkring och väntar på det stora tillfället, som skall komma och folkväckelsen, som skall möta vårt land. Den kommer inte på det sättet, min älskade vän! Du skall få ett böneämne här. Det är *"bedjen skördens Herre, att han sänder ut arbetare"*. Och när du beder den bönen, skall du också samtidigt säga: *"Herre, här är jag, sänd mig."*

Det finns en andlig längtan, som är otrolig i det här landet. Jag vet inte, att jag under alla de år, som jag har tjänat Gud som vittne, har mött en sådan öppenhet, så många frågor, som just det här året. Människor har kommit till mötena från alla möjliga sammanhang, men inte endast det; vi har mött människor på gator och på torg med öppenhet för evangelium. Men många ser inte de näraliggande behoven, som rör sig alldeles inpå deras egen stugvägg. *"Bedjen skördens Herre, att han sänder ut arbetare!"*

Forts. i nästa nr.

FÄNGELSE- och

Delad glädje – dubbel glädje

Käre Vän!

Nåd och frid från Jesus vår Herre!

Sällan eller aldrig tänker vi väl på att vårt land har omkring 200 anstalter, som befolkas av människor vars frihet av en eller annan orsak berövats dem. Det är ungdomsvårdsskolor, fängelser, alkoholistanstalter etc. dit många utslagna och djupt olyckliga medvandrare förpassats.

Möjligheterna att nå och hjälpa dessa människor är av naturliga skäl begränsade men absolut inte helt uteslutna. Tyvärr har vi inte alltid beaktat och utnyttjat de möjligheter, som finns att nå innanför murarna med Jesu Kristi evangelium.

Nu vill vi definitivt bättra oss på denna punkt och försöka sträcka ut en hand till dem, som vill ta emot den hjälp vi kan förmedla. Vad är då naturligare än att vi börjar vid en tidpunkt då alla — också de fångna — längtar och spanar efter en strimma ljus i ett dystert mörker.

Julen står för dörren, och vi ska sända så många som möjligt av dessa våra vänner en hälsning i form av god vägledande, andlig litteratur och ett ganska stort parti grammofonskivor med andlig sång och musik.

Käre vän! Vi menar att också du har medkänsla med dessa våra medmänniskor och vill hjälpa oss att nå dem i deras situation. Det är orsaken till att denna vädjan kommit i dina händer. DELA MED DIG! HJÄLP OSS MED EN GÅVA, så vi kan genomföra planen. DELAD GLÄDJE ÄR DUBBEL GLÄDJE.

En grupp unga vänner med bröderna *Erland Strömqvist* och *Leif Meijer* i spetsen kommer att vara hårt engagerade i just detta kontaktarbete under hela december månad. Båda bröderna har upplevt fängelsemiljöns många påfrestningar, men de har nåtts av frälsningens budskap, fötts på nytt och blivit förvandlade. Nu vill vi sända dem som våra representanter till olyckskamraterna innanför murarna.

Ännu en gång vädjar vi därför om ditt stöd. Sänd din gåva i dag — liten eller stor — till Tidningen Midnattsropet, postgiro 57 16 20, 102 33 STOCKHOLM. Märk talongen: Litteratur till intagna.

Broderligen

Finn-Arne Jmsen

ANSTALTSMISSIONEN

LEIF MEIJER och ERLAND STRÖMQVIST:

En anstalt är ett ställe där människor på ett mer eller mindre påtagligt sätt berövats friheten. I många fall är rörelsemöjligheterna begränsade under långa tider till en golvyta i en cell. Kontakten med världen utanför är i vissa fall minimal. Dessa människors bakgrund är skiftande, likaså deras problem och brott, men ett har de gemensamt: *De är syndare och behöver bli frälsta.*

Det som har fört dessa människor till anstalterna blir det dagligt "uppbyggande" samtalsämnet uppblandat med fantasifrosserier i porr och sex. Sådan litteratur saknas nämligen icke. Dessa människors framtidshopp ter sig inte så ljust. De är oftast märkta och indoktrinerade för all framtid. Märkta av fängelsemiljö och indoktrinerade av mer avancerade kamrater. En grabb uttryckte det så här: "Första resan är det kärvt, andra går det ganska skapligt, tredje är man kåkvan, man är sjuk."

Det här är inga fantasifoster. Sådan är den verklighet, som icke nog kan understrykas. Vi som skriver, har själva synat anstalter från insidan. Ej i studiesyfte!

Men... Vi har mött den Uppståndne och fått börja ett nytt liv! Nu vill vi gärna förmedla en julgåva i form av god andlig litteratur till landets anstalter. Det vill säga. Budskapet i bokform. Men för detta behövs medel! Du har kanske inte möjlighet att besöka några intagna och på detta sätt sprida evangelium, men var med och stöd med medel för att förändra julläsningen något. Det är alltid någon som läser dessa böcker, och det kan bli ett första steg i rätt riktning, i gemenskap med Jesus Kristus. Hjälp oss med medel för att sprida denna litteratur, var med och tjäna. Bed för dessa intagna. Jesus sade: *"Jag var husvill, och I gåven mig icke härbärge, naken och I klädden mig icke, sjuk och i fängelse, och I besökten mig icke."* Matt. 25: 43.

STÖD ANSTALTSMISSIONEN!

Vi delar ut 500 böcker, 100 grammofonskivor och 1000 Midnattsropet på fängelser och anstalter till jul.

Böckerna är följande:
KORSET OCH STILETTEN
TOLV ÄNGLAR FRÅN HELVETET
VÄGEN TILL FRÄLSNING
DET FINNS HOPP

5000 kr behövs
Du kan vara med och dela bördan

Sänd Din gåva till M. R., Box 6177, 102 33 Stockholm, Pg 57 16 20. Märk talongen: "Litteratur till intagna"

"Sprayflickornas" vittnesbörd i Örnsköldsviks Allehanda:

— Vi utgår ifrån ordets fasta grund. Att av nåd få vara ett ljus. Att kunna sprida något av den strålglans som utgår från Jesus Kristus. Vi måste protestera mot all smuts och neddragning i tiden. Ett liv utan Jesus är inte något liv. Livet med Jesus är på ett högt plan. Man kan inte saluföra kärleken mellan två människor. Det som är rent och vackert med ädla känslor. De flesta vill inte förstå vår offensiv mot skyltlådorna på nämnda biograf. Men kan vi två våra händer och bara se på. Utvecklingen går inte att stoppa. Jorden går mot en fruktansvärd tid. Men var och en måste stå för en personlig övertygelse. Den blodtvagna skaran skall snart hämtas hem, för att fira lammets bröllopsfest. Vågar vi då inför Jesus höja vår blick och frimodigt säga "Jag gjorde vad jag kunde". Du frälste vän, gör vad du kan. Jesus är här när som helst.

Har vi något att värna om, när det gäller vårt eget jag. NEJ! All prestige och egen ära får vi undvara. JESUS får äran och vi ett gott samvete. Du som inte funnit livet. Till dig vill vi säga Jesu egna ord "Jag är vägen, sanningen och livet". Joh. 14: 6.

Maranata-evangelisterna
Elsa W. Johansson
Inga-May Riström

"I åren jordens salt men om saltet mister sin sälta, varmed skall man då giva det sälta igen? Till intet annat duger det än till att kastas ut och trampas ner av människorna." Matt. 5: 13.

"På samma sätt må och Edert ljus lysa inför människorna, så att de se Edra goda gärningar och prisa Eder Fader som är i himmelen." Matt. 5: 16.

"Ljuset lyser i mörkret och mörkret har icke fått makt därmed." Joh. 1: 5.

Köpenhamn:

PROTESTAKTION PÅ PORRMÄSSA

"Stina" rapporterar från den råa verklighet hon förut av bekvämlighetsskäl undvikit att se.

Örnsköldsvik:

"Vi ville väcka det sunda omdömet..."

Den nya "kärlekens" språk talar till svenska folket via biografer i hela landet. I Stockholm har filmen på några få månader slagit alla tidigare publik- (och kassa) rekord.

Härom veckan drabbades Örnsköldsvik av sexologernas skapelse. För en tid framåt kommer alltså filmens jättestora nakenbilder att höra till stadsbilden.

Nu känner vi inte till huruvida Ö-viksborna gått man ur

PROTESTER A

Kön framför biljettluckan till porrmässan sträckte sig treradig (!) runt halva kvarteret. Inne var det packat som på Tempo en halvtimme före stängningsdags en lördag.

— Filmer visades.

— Stripteasedansöser uppträdde.

— I montrar var utställning på böcker, tidningar, apparater — allt i sexuellt eggande syfte.

■ ■ ■

— En sammanbiten HERRENS kämpaskara trängde sig en eftermiddag in i syndanästet för att inför världen och kristenheten demonstrera att den ande som bor i oss är starkare än världens.

Vi släntrade runt, ett tag och försökte göra upp en plan för anfall, under det att vi bombarderades av intryck från eländet. Jag, som kommer från

huse, för att se en sängkammare från insidan på bio, eller inte.

Men vid det här laget vet i alla fall en stor del av svenska folket om att två allerta maranataevangelister några nätter i följd sagt sin mening, och det med rikligt med sprayfärg och affischer med bibelord.

Det tog eld som ljus i blånor. Liv och rörelse uppstod i staden. Ö-viksborna sökte sig till möteslokalen och där förkunnades evangelium. Själar väcktes, en kvinna som upplevde frälsning och andedop i samma möte döptes i vatten någon dag senare. I den dopförrättningen predikade pastor A. Imsen över ämnet "Vad är Sodom?" inför en fulltalig publik.

Forts. sid. 25.

T PORREN

en mycket "snäll" miljö, fick en hård törn. Skygglapparna rycktes bort, jag fick se den råa verkligheten, som jag av bekvämlighetsskäl undvikit att se förut.

■ ■ ■

Utlevda, utnötta, uttjänta flickor stod för servicen vid montrarna, bevakade av feta profitsvin, som satt där i bakgrunden med sina ölsejdlar och gonade sig i upplevelsen av hur människans drifter kan isoleras, förstöras, förgudligas och omsättas i pengar. Flickornas hållning vittnade om resignation och leda. Narkotikastämplade ögon, där pupillerna knappt syntes, avslöjade allt — där låg själens bottenlösa tomhet helt naken.

■ ■ ■

När vi äntligen fick börja sprida ut traktater, så gjorde vi det i helig nitälskan. *Det var en gudstjänst.*

Vi stod därefter på läktaren kring vår fastkedjade ledare och slungade ut muntliga protester mot människoförstöringen. Då upplevde vi sanktion från himlen. Vi kände i praktiken att anden i oss faktiskt *är* starkare än världens. Det var plötsligt lätt att prisa Gud mitt i bedrövelsen.

■ ■ ■

Vi föstes brutalt ut ur mässan av ilskna, halvfulla karlar, som hade ekonomiskt intresse av att Guds Ord *inte* skulle ha framgång. Den långa publikkön därute drabbades också av våra muntliga och skriftliga energiska attacker innan vi fann för gott att återvända till vårt land igen.

■ ■ ■

Besöket på porrmässan i Köpenhamn lät mig ana litet av det oerhörda ansvar vi har — men oftast *blundar* för. Träd upp i tid — *och otid!* När det behagar människor — och när det *inte* behagar dem! Predika evangelium! Varför? Jo — *för att i alla händelser frälsa några.*

Tidsåldern går med hast mot sin upplösning, och även sexualmoralen. Förödelse är oryggligt besluten. Men här och var blir en brand ryckt ut elden, under det att evangelium blir predikat för alla folk. Och när Jesus kommer ska det visa sig, att i brudeskaran finns människor, som nåddes av budskapet om frälsning genom att några har funnits, som vågat träda upp även i otid och gjort allt för att följa Jesu befallning: *"Nödga* människorna att komma!"

Stina.

Maråna ta

Maråna ta är arameiska och kan betyda "Du, vår Herre, kom!" Paulus använder detta uttryck i 1 Kor. 16: 22. Sannolikt är det en bön om Herrens snara ankomst och av samma innehåll som bibelns sista bön: "Kom, Herre Jesus." Upp. 22: 20.

Text: *Thure Bils*
Ur Evangelii Härold
nr 48 - 1969

1 Kor. 16: 22.

■ Ovannämnda lösenord eller hälsningsord inom den korintiska församlingen är ett arameiskt ord. Efter den babyloniska fångenskapen förblev arameiskan det vedertagna språket bland judarna i Palestina. Även på Jesu tid fortlevde det som talspråk. I evangelierna förekommer en del uttryck på detta språk, som bekräftar denna sanning. Slå upp t. ex. Mark. 5: 41; 7: 11, 34; 15: 34!

Vi förflyttar oss tillbaka i tiden till det Korint, som fanns på Pauli tid. På stadens kullerstensgator blandar vi oss med mängden av folk från olika hörn av den då kända världen, som knuffas och trängs med varandra. En rik flora av språk uppfångar vårt öra. Enligt korintisk sed rör deras tal uteslutande jordiska intressen.

Slavarnas väntan

Vi drar oss lite längre ner på det rörliga affärsstråket där den kompakta folkhopen tunnas ut märkbart. Där kommer några enkla män, vars simpla klädedräkt med ens förråder deras gränslösa armod. De är slavar — kristna slavar — och vid själva anblicken av dem står det klart för oss att deras herrar, som köpt dem billigt på något marknadstorg, är grymma och hårda. Deras myndiga herrar fordrar av sina slavar omänskliga bördor. Men deras hårda lott i livet är som i ett nu bortglömd, då dessa båda utväxlar ett kärleksfullt hälsningsord med varandra. Glatt och frimodigt utropar de: "Marana, ta" "Du vår Herre, kom!" Genom detta lösenord utplånas i ett ögonblick det hårda och karga i deras ansiktsdrag, tristessen och livets vedermödor förjagas och från deras förvandlade anleten utstrålar en utomvärldslig glädje och sällhet. Det levande hoppet injekterade dem ånyo att hålla ut ännu en liten tid i tåredalen och så kommer Han, som skall komma. "Marana, ta!" O, härliga ord, som lyfter pilgrimens tankar till högre och friare rymder!

Vi drager vidare på vår "forntida" färd, och en annan scen rullas upp för vår inre syn — en syn, som näppeligen tycks passa in med det mått av lidanden, som de första kristna då fick möta. Du och jag står där litet i skymundan på Roms arena och ser en liten skara föraktade och försvarslösa nasaréer, vars rena liv alltid varit och är en kontinuerlig irritation för världssamvetet. Dessa kristnas liv har ständigt bjärt brutit mot den sedvanliga jargongen.

Martyrernas väntan

Livet i storstaden är inte det bästa. Synden, polerad och vulgär, florerar och det andliga klimatet är mördande. Den evangeliska sanningen, som synes grå och trist mot all den sköna tolerans fåfängans marknad salubjuder, upplever sitt eldsdop. "Vittnesbördet om Kristus" blir dock omsider befäst i öppna och mottagliga hjärtan. Forna sumpmarker och träsk dräneras och torrlagda områden blir odlingsbar åker.

Dessa Guds heliga blir skoningslöst och utan något som helst förbarmande utlämnade till att tjäna som de vilda djurens matranson. Räknade som världens avskrap — djurföda —står de där på arenan med största sinneslugn och inväntar de glupska lejonens ankomst. Så öppnas gallerportarna och med ett öronbedövande vrål rusar lejonen in och kastar sig över de dödsdömda offren. Bland skaran av åskådare står en ung romare, nyfrälst och salig. Frimodigt visar han färg

genom att högljutt ropa till sina döende och lidande nådesyskon: "Broder Rufus, marana, ta!" — "Syster Febe, marana, ta!" Helt säkert var det de sista ord, som dessa martyrer fick sig givna på jordsidan, innan de triumferande trädde fram inför sin Konung i Hans härlighet. "Marana, ta!" — "Du vår Herre, kom!" O, balsamiska ord, i denna lidandets och prövningens värld!

Den kristnes fromma väntan

Så följer vi tidens ström, och i stugor och kapell möter vi kristtrogna i sin gudstjänstutövning. Mötesformen har kunnat skifta från tarvligaste enkelhet till högsta formfulländning. Kärnan har under alla tider dock varit en och densamma: det kristocentriska i förkunnelsen, det brinnande bönelivet, den rena lovsången och det levande hoppet! Med överjordisk sällhet utbrister brudesjälen, ännu alltjämt likt den urkristna församlingen sitt frigjorda "Marana, ta!" — "Du vår Herre, kom!" Runt jordkretsen klingar malmen djupt och mäktigt i den klockrena tonen.

I detta hälsningsord, heligt och upphöjt, uppenbaras en väntställning av högsta beredskap. Allt formellt och uppstyltat får ingen plats i hälsningen. Endast en from, tålmodig väntan har där sin hemortsrätt.

Bibelns bild av Kristus är den tålmodigt förväntansfulle. På korset triumferar Hans segervisshet förväntan över lidandet. Vi läser om Honom, att Han "istället för att taga den glädje som låg framför honom, utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet" — Hebr. 12: 2. Vidare avslöjar bibelordet, att Kristus på Faderns högra sida "väntar nu allenast" — Hebr. 16: 13. Det är vårt privilegium att få våra hjärtan styrkta till att leva ett ostraffligt liv, så att Herren får styra dem till kärlek och Kristi ståndaktighet — 2 Tess. 3: 5. Då vi blir ett med Hans ståndaktighet och tålamod, upplever vi samtidigt Hans ställning i väntan. Vi blir uthålliga i vår väntan. Ståndaktighet intill änden betyder frälsning.

När Alexander den Store lämnade Grekland för sista gången under sina världserövrande fälttåg, gav han bort allt han ägde av rikedomar och skatter. Till en av sina vänner önskade han giva en stor del av sina förmögenheter. Denne vän frågade honom då, vad han hade kvar sedan. "Hoppet", sade Alexander. Vägrande att ta emot de erbjudna skatterna, sade Perdiccas bestämt: "Vi som går ut i striden med Dig, Alexander, behöver endast bli delaktiga av Ditt hopp." På samma sätt är det med oss. Vi är kallade att strida Herrens strider med Honom och för Honom. Låt oss då dela Hans ståndaktighet i väntan. Han kommer och det mycket SNART. Hans egen glädje skall då bliva evig. Därför utbrister vi alla i korus:

"Marana, ta!" — "Du vår Herre kom!" ■

Ärans konung

Höjen, I portar, edra huvuden,
höjen eder, I eviga dörrar,
för att ärans konung må draga
därin.
Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid.

Höjen, I portar, edra huvuden,
höjen dem, I eviga dörrar,
för att ärans konung må draga
därin.
Vem är då denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot;
Han är ärans konung. Sela

Konung David

BIBELSKOLAN 1969

Förra årets bibelskola präglades av vetgirighet och kunskapstörst, men årets av koncentration kring Ordet och typ "krigsskola." Genom att deltagarna bodde, åt och hade lektioner i samma hus skapades det en underbar gemenskap. Deltagarantalet var omkring 60 totalt, men jag vågar påstå att det var den bästa bibelskolan hitintills. Den där gråtmilda, romantiska evangelisttypen fanns inte alls med, utan istället en vaken målmedveten och arbetssugen skara människor.

Se även nästa sida.

LÄRARNA:

ARNE IMSEN talade om stagnation och väckelse. Den bästa gromiljön är spänningsfälten som t. ex. skapas genom läraren och evangelisten, det reaktionära och det radikala, enheten och friheten. Låt dessa två samarbeta så blir det en samlande rörelse *framåt.*

BJÖRNE ERIXON berörde ingående den evangeliska efterföljelsen och lärjungaskapet på ett upplysande sätt. Han tog också upp rent principiella moraliska frågor sett utifrån biblisk synpunkt.

ALF PETERSON rörde vid aktuella ämnen. Tidshändelser, mentalitetstendenser och olika religiösa och ateistiska rörelser i samband med Jesu återkomst."

AGNE BARK hade endast möjlighet att ha två lektioner denna bibelskola på grund av repmånad. Han talade då om evangeliet, budskapet och budbäraren.

DET PRAKTISKA ARBETET

Organisationen:

För uppläggning och organisation av bibelskolan svarade GUNNO ANDERSSON (nedan).

I köket:

I köket lagade BARBRO STÉN (ovan t. h.) och GUNNHILD HERSTAD god och näringsrik mat, med assistans av BERTIL QVIST (nedan)

BIBELSKOLAN

Ett lyckat drag. — Bibelskolan var i år förlagd till kursgården Svenstorp, Stjärnhov. På grund av höststormen blev vi tvungna att hysa in oss på Gryts lägergård de två sista veckorna.

På kvällarna var det möten runt om. Stockholm besöktes varje onsdag, torsdag, lördag och söndag. Nyköping två gånger i veckan och Malmköping och Stjärnhov fick var sina besök. På kursgården var det samtals- och bönemöten för dem som var hemma.

* * *

En del predikar enhet, andra frihet. "Där Herrens ande är där är frihet." "Bevara den enhet som Anden skapar." Det finns andra liknande problem t. ex. generationsmotsättningarna, gammal och ung. Jesus behöver hela åldersregistret. *Broder Imsen* tog upp många viktiga saker, som etsades fast i vårt medvetande, och som säkert vill sporra oss i den fortsatta kampen.

Gunno Andersson talade över Gamla Testamentets böckers isagogik och disposition i några lektioner.

När man läser bibeln ser man att Ordet nämns och symboliseras vid en mängd olika saker. Om det talade *Lasse Johansson.*

Det kan tilläggas att lärarna kompletterade varandra underbart.

* * *

Att komma tillsammans och samtala om och undervisas i Guds Ord är en nödvändighet i dagens materialistiska värld. Många är de som har tagit kallelsen på allvar och flera nya vittnen har gått ut på fältet för att tjäna Jesus helhängivet.

Jesus kommer snart och det behövs *arbetare* idag!

Gla.

BIBELSKOLANS FARVÄLMÖTEN

i Stockholm den 15 och 16 november

Det är söndagseftermiddag. Evangelister från Norrland är uppe på plattformen och avlägger vittnesbörd.

Man slås av tanken: detta är ett *skönt* språk. Så talar kristna, som konfronterats med *verkligheten.* Och de syskon, som är med i det andliga skeendet jublar, skrattar och gråter med ungdomarna på estraden.

Helt säkert tänker någon i tacksamhet till skördens Herre: äntligen, äntligen ser vi ett släkte resa sig upp, som vi kan lita och hoppas på. Hoppas med tanke på Sveriges situation och den kompakta nyhedendomen och materialism vår präktiga välfärdsstat representerar.

De berättar om sina erfarenheter i samband med praktisk evangelisation i kamp mot själafienden och samtidig publikdragande ihålig religiös underhållning. Talet röjer, att det är fråga om självupplevelser, *ögonvittnes-skildringar.* Besvikelserna finns med. Men vad göra, "man är ju inte ett vittne för *nöjes* skull. Vi är kallade att vittna om ljuset", och kärlekens säde får lön till slut.

□ □ □

Sista lördagen i bibelskolan var som de tidigare ansluten till offensiv i city. Det var en smått fantastisk dag.

Visste ni att ett av Europas största shoppingcentra ligger kring Hötorget i Stockholm? Följaktligen genomströmmas stadsdelen av tusentals människor en vanlig lördag. Och det är politiska grupper och frihetsorganisationer väl medvetna om. I människohavet skymtar uppmaningar som: Rädda Biafra, Bojkotta grekjuntan, USA mördar i Vietnam, Demokratisk allians o. s. v. På en banderoll lyser i bjärt kontrast: Midnattsropet, Maranata, du vår Herre kom! Inför sången: "O, vad vi älskar Jesu namn", kommer samtliga politiska agitatorer av sig. Detta förment absurda påstående ställer ju allt på ända. De förenar sig och går till gemensam attack mot de enfaldiga under Sergelstorgs vita skyskrapor bland greker och shoppande masar...

□ □ □

Klockan 15. är det mat i Britt-Marie. 40 ruggiga, lyckliga bibelskolelever bänkar sig runt *Ingeborg Karlssons, Astrid Lundgrens, Barbro Sténs* och *Gunnhild Herstads* bord. Middagen avnjutes på pappersstallrikar. Då blir det ingen disk och alla får vara med på informationsmötet kl. 16.

Arne Imsen talar. Ämne? Praktisk evangelisation!

Imsen läser högt ur boken "Evangelisera med litteratur": "Indierna säger: Missionärerna har lärt oss läsa men kommunisterna förser oss med litteratur..." — Detta är skrämmande. Något måste göras.

För det första: Sluta vänta på det *"stora tillfället".* Börja nu! Tag huset där du bor, bearbeta det *metodiskt* med andlig litteratur. Vi måste bort från slentrian och mötestänkande. Två plattformsdirigerade vecko-

möten ger inte *maximalt* resultat. Arbetet måste *decentraliseras.* 10 "böneceller" kvartersvis där var och en har något att meddela som ett nödvändigt komplement till samlingen på 500 eller 1000. Dessa möten måste få karaktären av intimt samtalsmöte á la apostlagärningarna. Tack och lov: Det är modellen.

□ □ □

En generation — mellangenerationen — har låtit sig lura att njuta den välfärd och bekvämlighet efterkrigstidens högkonjunktur haft med sig. Och de tjänar bäst den "heliga" produktionen. Vår tids ungdom däremot har genomskådat detta "bakhåll" från produktionen och militarismen. Man märker en livsåskådning och idealism, som på folk- och väckelserörelsernas tid. På hart när *alla* områden gjuter de sin idealism. Men talet om jämlikhet börjar nog allt bli en smula tjatigt och överdrivet!

På den väckelsekristna fronten kan vi konstatera med glädje — *och bävan: Återigen står där en ung generation med väckelsens glöd och framtiden i sina händer.*

"ETT endast *ett* är nödvändigt", utropar *Arne Imsen,* som natt och dag samtalat, undervisat, förmanat, bedit för och med dessa ungdomar. *Någon* måste offra sig. Offra familjelivet och karriären för något *högre* . . .! Orden faller tungt. Många unga stolta huvuden böjs inför skördens Herre.

□ □ □

I lördagskvällens väckelsemöte vittnade bl. a. 3 ungdomar från Norge. De hade varit med hela bibelskolan. "Vad Gud gjort för mig under den här korta tiden kan inte sägas med människoord", sa *Lill* från Oslo. "Denna trosförkunnelse har blivit till *liv* i mig. Ordet har fått LIV."

Forts. nästa sida

BIBELSKOLANS FARVÄLMÖTEN

Forts. fr. föreg. sida.

Kristi från Bergen deltog hela helgen och sjöng smort och spontant sina egna sånger.

Det är underbart att se processen när Herren *genom sitt eget ords förkunnelse* tar hand om ungdomsivern och för den in i rätta kanaler, omvandlar den till energi, till ett *fruktbärande* arbete för Kristus.

□ □ □

Hela söndagen tillbringades i Åsöskolan på Söder. Skolans stora bespisningslokaler kom väl till pass och fylldes mellan mötena av hundratals tillresande maranatavänner från hela landet.

Arne Imsen predikade på förmiddagen med text från Upp. 3:7. Vi konstaterar att av 7 sändebrev var 5 starkt kritiska, medan endast 2 församlingar gick fria från kritik. Situationen är säkerligen densamma idag. Filadelfiaförsamlingen levde alltså i en krets av geografiskt näraliggande *avfälliga* församlingar. Men församlingen hade fått *nycklar*. Den kunde stänga dörren för den olyckliga utvecklingen runtomkring och isolera sig och bli levande, brinnande. Detta gäller i hög grad även för oss. Men skall vi inte UT? Samhällsengagera oss? Jo, men vänner, det finns en *helig avskildhet, ett fridlyst område*. Till en början kan det te sig som en isolering, men där kommer det att öppna sig en helt ny värld för oss med evighetens perspektiv. Du kan bli en Filadelfiakristen nu 1970 och utstråla något av Jesu kärlek i vardagen, det är vårt samhällsengagemang. Slutligen inför hans tillkommelse: Var är det korta perspektivet. Ja, jag efterlyser ett slags "heligt vansinne"(!) Paulus arbetade som om var dag var den sista.

□ □ □

Vid eftermiddagens möte påminde estraden mest om en partikongress i Kreml. Avstånd krympte och hjärtan vidgades när *Imsen* bland andra tryckte *Helge Erixon* och *Agne Bark* till sitt bröst: "Vi är inte fler än att vi behöver varandra i striden."

Iver Jones från Oslo överbringade en hälsning och den församlade menigheten returnerade ett bibelord och en önskan om Guds välsignelse i arbetet. *Lasse Johansson,* Skellefteå, ledde mötet och anförde syskonen som kämpat och kämpar i Norrland.

□ □ □

Sista mötet i fält- och skördehögtiden blev en avgörande punkt för alla, som ännu inte svarat på Guds kallelse. *Alf Peterson* var mötesledare, vidare deltog *Björne Erixon, Gunno Andersson. Agne Bark* riktade i avslutningen en allvarlig appell till Guds folk med Upp. som bakgrund. Efter inbjudan passerade en jämn ström fram till de första bänkraderna: frälsnings- och andedopssökare. Andens närvaro tvingade fram ett ställningstagande i många unga hjärtan.

Det gäller framtiden. **Och när vi tänker på framtiden ser vi inga sekler framför oss. Seklerna ligger bakom. Vi har inte ens löfte om morgondagen. Vi tänker på ett kort, intensivt framryckande innan det heliga kriget avblåses. Vi räknar också med att du nu engagerar dig, beder och offrar för vännerna som drar åstad att skörda ett fält skövlat, mer än något annat fält under förhållanden som blir i särklass de värsta under hela skördetidens långa blodiga historia.**

Erland Strömqvist:

"Bibelskolan gav ny vision"

Sanningarna har gått in i vårt medvetande. Det har stormat i vårt sinne. Vi har upplevt hur Guds ord som en hammare har krossat vår egenvilja. Anden har manat: *total överlåtelse.* Mycket håller på att ske. Det måste till nya grepp. Vi måste vara öppna för att Gud vill ta nya vägar och inte stänga in honom i något mönster. Anden har manat! *Vakna!*

Ny vision

En bibelskola är slut, ett antal ungdomar har fått ny vision och större fördjupning i Guds ord. Gammalt slagg har rensats bort. Det står klart för var och en av oss, att med den höga bekännelse vi har — Maranata — så måste vi i sanning föra Guds verk framåt. *Vi måste satsa oss själva. "Vi är köpta och betalningen är given."* (1 Kor. 6: 20.) Själar skall bärgas för himlen. Nya områden skall intagas. Fältarbete — evangelisation och mission måste öka. Kraftförsörjningen ser Gud till. Den kraft vi behöver för respektive uppgifter, den får vi, när vi i tro går ut på hans löften.

Andlig islossning

Under bibelskolans gång har eleverna haft möten i bl. a. Nyköping. På platsen där har funnits vänner som har grundlagt segrar i dessa möten med förbön, evangelisation o. s. v. Första mötet satt det ca tio åhörare där och i det tredje mötet, som skolan medverkade i var det ett 50-tal. Vi har också känt att Gud har velat göra något på denna plats och i sista mötet stadfäste Gud sitt ord och tre själar förlossades in i det himmelska riket. Nyköping skall nu få två evangelistsystrar som skall börja verka där. Gud har öppnat en dörr, en dörr som är öppen för den som vill arbeta efter Guds vilja. Nyköping behöver förbön! Den andliga islossningen är ett faktum! Pris ske Gud!

Möten för intagna

Vi har haft möten på Karsuddens sjukhus utanför Katrineholm, där det bl. a. sitter narkomaner intagna på obestämd tid. Jag tror det vore nyttigt för varje kristen att få uppleva denna miljö, så kanske nöden och kärleken i våra hjärtan skulle vakna. Dessa människor som sitter intagna där har samma evighetsvärde som du och jag. *Och det är du och jag som skall förmedla budskapet till dem.* Jesus älskar dem lika mycket som dig och mig. Bed till Gud för dessa grabbar som är utstötta av alla. De har ett framtidshopp lika med noll. Kan du inte göra något annat så *bed för dem! Gud hör bön!*

Aktiv mission

Gör vi vad vi kan för våra medmänniskor? Gud har anförtrott oss evangelium. Går vi ut med det? *Har vi täckning för allt vackert prat om att rädda människor ur syndens bottenpölar?* Dessa frågor har bränt i mitt inre.

Vi har ej kunnat blunda för sanningen. Vi har varit försumliga på områdena, gatumission, evangelisation, anstaltmission. Skall vi behöva se människor gå förlorade på grund av att vi inget gjorde? Detta kan kanske låta som teorier.

Vi är emellertid några ungdomar som vill låta vision bli mission. Vi har inte mycket i oss själva att komma med, men vi kan ställa oss själva till Guds förfogande. Och låter man Gud få ta hand om kommandot brukar det leda till resultat.

"Vi älska därför att han först har älskat oss." 1 Joh. 4: 19.

"VI VILLE VÄCKA . . ."

Forts. fr. sid. 13.

En pennfejd uppstod också under "Ordet fritt" i Örnsköldsviks Allehanda. ÖA öppnade sina spalter, för eller emot. Sign. Thure W: Kanske har sprayandet trängt ner i hjärtat på sign. Sibyl och det svider när Gud talar. Men det är nyttigt. Heder åt spraysystrarna som vågar deklarera sitt ställningstagande mot det onda i tiden. En insändare erinrade sig med fasa bl. a. söndagsskolans helveteslära och förkastade demonstrationen helt. Det gjorde också en annan av bygdens trångsynta söner i en stort uppslagen intervju i ÖA: "Jag tar helt avstånd från sprayflickornas handlingssätt." Vidare misstänkte den "fd torparpojken" att en som vanligt PR-sugen Arne Imsen figurerade i bakgrunden.

Ja, så fungerar ett levande aktivt evangelium i vårt dästa folkhem.

Lasso.

Gatumission i

EN SISTA APPELL FRÅN EN UNG SJÄLVMORDSKANDIDAT: "GÅ UT PÅ GATOR OCH GRÄNDER"

Hon var idealist och socialarbetare. I går hittades hon död på sitt rum. För en vecka sedan kom hon till lokalen Britt-Marie i Stockholm och evangelister och andra har talat och bedit för henne. Men hon ville dö. "Ni kristna sitter och sitter på möten, varför inte gå ut på gatorna istället?" hann hon säga oss.

En vädjan...

"...ty barn och spenabarn försmäkta på gatorna i staden. De ropa till sin mödrar: 'Var få vi bröd och vin'?"

Till Gud: Herre, *vem vill* tro Ditt ord? *Vem vågar* överge allt och följa Dig?

Förlåt oss vår otro. Förlåt att vi knappast vågar offra något av oss själva.

Vi samlar vårt eget, vi äter vårt bröd, och vi mättar oss rikligen med Ditt ord. Men några av oss har blivit mätta därför att vårt andliga utflöde sinat. Vi orkar inte med näringsrik föda längre, möjligen en "andlig" bakelse. Vi vet ändå så väl att du välsignar dem som tror Ditt ord med allt gott. Trots det är det djärvt och tanklöst i människors ögon då vi vill tjäna Dig.

Men, Gud, vart skulle vi gå för Ditt ansikte — Du uppfyller ju hela jorden! Herre, hur skulle Du kunna utföra Din vilja om Du inte fick använda Dig av min hand, min tunga och mina fötter. Gud, vi vill att Du använder oss. *"Herre, här är jag, tala, Din tjänare hör."*

Till Dig: Du vet om den människa som aldrig mötts av en utsträckt hand, öppen för Jesu kärlek. Hennes vilja är totalt nedbruten och hoppet och friden har trampats ned. Banden har dragits åt hårdare och hårdare tills livet kvävts och förvandlats till en skuggbild. Samhället har satsat hårt, och det har gjort vad det kunnat göra på många områden. Men det är omöjligt att hinna med, och man tvingas "kliva över" människotrasorna som slängts på en frusen mark. Med resignation faller man tillbaka i kontorsstolen och konstaterar att inget hjälper — allt blir värre.

Vi har mött Guds levande ord, Hans seger och kraft. Låt oss inte stänga till dörrarna till Guds hus — utan låta Hans välsignelser komma människor till del!

Låt tårarna ge lerkärlet den nödvändiga fuktigheten för att det skall kunna formas till hedersamt bruk. Vi behöver din förbön och din hjälp, ty Jesus Kristus är vägen, sanningen och livet.

Gatumissionen

I måndags var en ung skara samlad i Stockholm tillsammans med församlingens äldstekår. Arne Imsen redogjorde för de planer han hade att nå narkomaner med evangelium. Skåpbilen skulle användas för fyra ungdomars uppsökande verksamhet, en lägenhet i City skulle behövas som genomgångshem för narkomaner under 6—7 dagar och vidare gården Sventorp i Stjärnhov för att ge dem andlig vård under 6—9 månader. En familj skulle i så fall bo på Sventorp, och i lägenheten i Stockholm skulle två ungdomar hålla jour

räsket

BARNAVÅRD PÅ AVVÄGAR ELLER LEGALISERAD KNARKSLUM...?

Snabb affär! Köparna är ofta skolungdom, som fördriver håltimmarna på "Gamla Bro".

Text: Lars O Andersson
Foto: Per Arne Imsen

- Nämndens allaktivitetshus "Gamla Bro" i Stockholms city (för 2 milj.) har hittills i huvudsak fungerat som ett läger för verklighetens flyktingar.
- "Aktiviteterna" har begränsats till avancerad knarklangning med tusentals kronor i omsättning per dag.

gnet runt. Budgeten skulle gå upp till kr. 0.000: — per år. Hela projektet skall finanras genom frivillig insats främst av ungdor, som under ett år skulle vilja avstå från 0 kr. av sin månadslön och i så fall bo och kollektivt med den tjänstgörande patrul-. Det blir en helt fantastisk förträning för kommande evangelisttjänst både praktiskt h andligt. För planering och organisation ågs tolv medarbetare, och ett arbetsutott med ordförande, v. ordförande och sekerare och suppleanter utsågs samtidigt.

● För ett år sedan hade Midnattsropet i julnmret ett reportage från en liten håla i Stockholms-city. Stort som ett ölschapp med nakna fuktdrypande betongväggar, möblerat med enkla träbänkar. Det var "innestället" för en skara vinddrivna barn från cityslummen — för många den endast fasta punkten i tillvaron.

● Vi lufsade omkring därinne ett slag. Häpna och chockade ställde vi en av de äldre, ansvariga mot väggen. — "Kom inte hit och ställ krav. Kom igen om ett år. Vi vill via "Jova' här slussa ungdomar, som hamnat i riskzonen in i samhället igen."

Ett år har nu gått.

I december 1969 kan vi milt sagt påstå att vedervärdigheterna på gamla Jova-klubben multiplicerats med antalet månader. 12 gånger så hög omsättning på narkotika (minst). 12 gånger så stora försäljningsytor. 12 gånger så många ungar blandat med "gubbar" ränner omkring eller slaggar i dvala i Barnavårdsnämndens två 4-våningshus på Gamla Brogatan i Stockholm. Polisen konstaterar bittert: "Barnavårdsnämnden har sprungit på pumpen igen. Langarna står i kö på 'Gamla Bro'."

Forts. på sid. 29.

Noomi Imsen

Vad jag tycker om kristendomen i skolan

Noomi Imsen

Fröken kommer och vi kan börja timmen. Suckar hör man lite här och var. Pojkarna skjuter kritor med linjalen, en del klottrar på ett papper. Nästan ingen hör på.

Men jag undrar inte på att kristendom är en "så hemsk timme", som de säger.

Det läraren säger är mera likt en saga än sanning, för hon står och hittar på en massa. Läraren vill nog att vi helst inte ska tro på det. Kristendomen i skolan nu för tiden är bara en saga. Jag tycker synd om dem. Själv tycker jag att den timmen är hemsk.

De kallar timmen *kristendom,* men jag skulle vilja kalla den sagotimmen. Lärarna står bara där och pratar en massa tjafs, och så säger de att när Jesus botade så inbillade de sig att de var friska och när Jesus skulle väcka upp den döda, så var hon bara skendöd när hon låg i graven. Men varför blev hon levande igen precis när Jesus lade handen på henne??. Då säger de att just då väcktes hon upp från skendöden.

I alla sammanhang har Jesus stått där. Varför blev de inte botade när en vanlig människa stod där? *Varför just när Jesus stod där?*

Jag tror att om en frälst lärare skulle hålla timmen skulle den bli mycket bättre.

Det är svårt att gå i skolan och vara frälst nu förtiden för man blir så retad, men den som lider mycket på jorden ska få en desto större krona i himlen. Så står det i bibeln!!

Den angelägnaste omsorgen

Av Olle Pettersson, Skara

Den angelägnaste omsorgen, att söka Guds rike och hans rättfärdighet först, har tyvärr blivit förkastad av många människor. Människans strävande efter att vinna så mycket av det jordiska har kommit i främsta rummet istället. Resultatet har då blivit att människan gått miste om det allra väsentligaste i livet, Guds frid.

Den jordiska rikedomen och dess skatter skall ju förgås en gång, vad hjälper det då om människan vinner hela världen men förlorar sin själ. Människans själ som är dyrbarare än den jordiska rikedomen, bör få mer tillsyn och behandlas väl. Eftersom själen är en inre rikedom och skatt, får den ej vara befläckad av tidens omsorger, utan måste vara rentvagen i Jesu blod. *"Älsken därför icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom." "Samlen eder därför inga skatter på jorden, där mott och mal förstöra och där tjuvar bryta sig in och stjäla, utan samlen eder skatter i himmelen, där mott och mal icke förstöra och där inga tjuvar bryta sig in och stjäla."*

För att människan skall kunna bliva delaktig av den verkliga tryggheten, och finna den verkliga friden, är det angeläget att hon söker Guds rike och hans rättfärdighet först, så skall allt det andra tillfalla henne.

Låt därför inte nu tidens omsorger och rikedomens bedrägliga lockelser och begärelser komma i första rummet, utan sträva efter rättfärdighet, tro och kärlek och frid med dem som av rent hjärta åkalla Herren. Får Kristus bli centrum för ditt liv, där du hämtar liv, näring, för din själ, då skall du finna vad du länge sökt, din själ skall bli tillfredsställd och du skall finna mening med ditt liv.

BARNAVÅRD PÅ . . .

Forts. fr. sid. 27.

T. f. barnavårdsdirektör Ragnar Linnér: "Skicka inte era barn till Gamla Bro!"

● Strömmen har alltså vänt sig. Skolungdomar slussas numera in i cityslummens riskzoner! — Men hela tiden pågår en social rehabilitering, hävdar en nitisk barnavårdsman.

— Att låta ungdomarna knarka ner sig, som nu sker på Gamla Bro är något som liknar mord, säger en av de ungdomar, som arbetar frivilligt på allaktivitetshuset.

● För två månader sedan slog Barnavårdsnämnden i Stockholm upp portarna till Allaktivitetshuset på Gamla Brogatan. 2 miljoner skattekronor hade fastigheterna kostat att inreda. Åtskilliga hundra tusen kommer det att kosta i underhåll per år.

I dag talar alla om skandal. Gamla Bro är "världens största kommunala knarkarkvart" och "Europas haschtempel nr 1" med tiotusen kronor i omsättning varje dag — enbart i hasch.

● Redan i farstun möttes vi av en solkig grabbnäve hasch — "20 spänn", väste han. Längre in under söta rökslingor snubblade vi över tonåringar blandat med "gubbar" om vartannat. Det såg ut som ett nyss bombat flyktingläger från andra världskriget. Flyktingarna på Gamla Bro hade flytt från verkligheten . . .

Den enda aktivitet vi såg till var den avancerade knarkhandeln.

● En liten 14 års flicka på rymmen från Norrland hittade polisen i ett av prången på Gamla Bro. I handväskan fann man haschpipa och kanyler. I armvecket hade hon färska märken efter injektioner. Hon överfördes direkt till psykiatrisk vård.

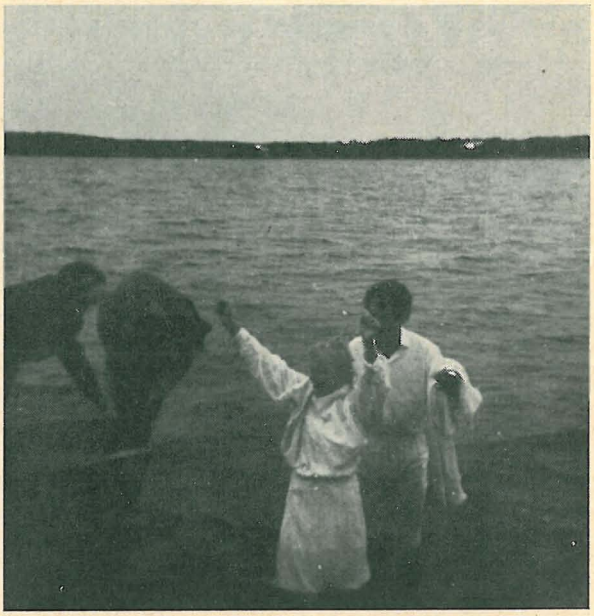
— Tur att polisen kom. Jag hade inte klarat mig länge till.

Utanför porten hade en stor Merca stannat till. Efter någon minut gled den iväg igen — efter nya leveranser.

Fr. o. m. 20 december
höjs prenumerationspriset
De nya priserna:

HELÅR	kr. 33: —
HALVÅR	kr. 17: —
KVARTAL	kr. 8: 50

(Betalar Du prenumerationsavgiften före den 20 dec. slipper Du prishöjningen)

"Jag älskar det här fotot..."

Det är knäppt med en billig kamera av en som ens knappt kan kalla sig amatör.

TIDEN. En kall, regnig septembersöndag. Platsen. En sjö utanför Umeå.

OMSTÄNDIGHETERNA kring dopet var inte romantiska. En sjuttonårig flicka, som med anhörigas hårda, religiösa motstånd i vägen kämpade sig fram till dopgraven. Några människor stod huttrande i höstrusket för att bevittna dopet.

ANDEN FÖLL! Flickan kom hänryckt, med lyfta armar upp ur vattnet, sjungande i anden. Människorna omkring grät, med vision av förföljelse och hemliga möten inom en snar framtid.

ANDEN FÖLL! Har vi Gud för oss, vem kan då vara emot oss?

BILDEN ÄR INGET VIDARE — men den knäpptes under en av de sekunder av speciell nåd och härlighet, som Gud skänker människor för att inspirera dem till att gå vidare från klarhet till klarhet.

DÄRFÖR älskar jag det här fotot — ty också jag var med.

Närvarande.

Böcker till barnen

Våra barn bör redan från tidiga år lära känna och älska Bibelns värld och bli hemmastadda med Guds ord som är en renande och bevarande kraft i en ond tid. I varje hem där barn växer upp bör dessa böcker finnas.

En värdefull och vacker julklapp till barnen är

BARNENS BIBEL

Stort format, 254 sidor — 115 illustrationer — vackert band

MIDNATTSROPET har förmånen att kunna erbjuda ett begränsat antal av denna underbara bok till det mycket låga priset av

Endast 18:—

+ moms

BARNBOKSSERIEN JESUS-BÖCKERNA

17 inb. böcker med vackra omslag i färg, 52 sidor och 24 helsidesillustrationer i färg.

1 Barnet i templet
2 Herdegossen från Betlehem
3 Berättelsen om Josef
4 Moses furste och fåraherde
5 Berättelsen om Daniel
6 Jesusbarnet
7 Två liknelser
8 Jesus i Galileen
9 Naaman och tjänsteflickan
10 Jesus och lärjungarna
11 Jesus hjälper
12 Jesus vår vän
13 Barn i bibeln
14 Det lilla Jesusbarnet
15 Fader vår
16 Bibelns växter och djur
17 Bönbok för hela året

MIDNATTSROPET har förmånen att kunna erbjuda ett begränsat antal av dessa underbara böcker till det mycket låga priset av

Endast 50:— **(hela serien)**

eller 3: 75 kr st. (+ moms)

Använd beställningskupongen på sidan 20

VÄGGKALENDER 1970

Värdig – Praktisk – En väckelseappell för varje dag

En prydnad för hemmet – Bra som julgåva

Format 200 × 280 mm — Pris 2: 50 kr (inkl. moms)

Använd beställningskupongen på sidan 20

Ingemar Helmner om Allhelgonahelgens möten i Örebro

"Detta måste vara nåd från Gud"

■ Man brukar tala om olika epoker i en församlings historia. — Milstolpar som klart pekar på Herrens trofasthet.

— Vi har här i Örebro under allhelgonadagen invigt en ny lokal. Någon formell invigningsakt förekom inte, men vi upplevde Herrens sanktion över helgen, och många själar mötte Gud — jag skriver med frimodighet, att jag skönjde Guds välbehag. — Då man satt där och såg ut över syskonskaran, fylldes man med en bestämd känsla: "Detta måste vara nåd från Gud." — En liten skara, så helt utan mänskliga resurser eller maktmedel. Och tänk alla gånger vi stått framför skyhöga murar...

■ "Spåtanten" Lidman lär ha sagt att "Maranataropet" skulle förklinga 1963 (detta sade hon 1962) — men hon hade fel. Var det inte från Gud skulle det försvunnit redan 1959. — Är det från Gud, kommer det att stegras år från år. — Varje dag som har gått, har varit nåd från himmelen. — Guds ord har rikligen bott ibland oss, och Sakarjas trosförkunnelse har också nått oss: *"Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande säger Herren. Vilket du än må vara, du stora berg som reser dig upp, så skall du förvandlas till jämn mark. Ty han skall föra fram slutstenen under jubelrop: Nåd, nåd må vila över den!"*

■ Det har varit stor tillslutning till helgens möten. Lokalen som rymmer 350 sittplatser, har hela tiden varit full, och lördagskvällens mötesbesökare kunde inte beredas plats. Varje möte har längtande sökt sig fram. Många har med förnyad vision, "fulla av tro och helig ande", anträtt hemfärden. Äran tillhör Jesus!

● Broder *Björne Erixon* har undervisat i Ordet, och talat tro till oss, på ett starkt sätt. Han framhöll att "Evangelii spjutspets" är tecken och under. — "Det är ofta bevis på egen fattigdom, då vi klankar på andra." Låt verkligheten tala för sig själv! Hans slutappell var "släpp loss Guds Ord och det är som ett lejon!" Bröder som medverkat i helgen är *Axel R Olsson, Arne Imsen, Björn Gunderson, Rune Gelinder, Lasse Johansson, Gunno Andersson* m. fl., församlingens egna vittnen, *Carl-Henrik Henriksson, Agne Bark* och *Robert Sundh.*

■ Arbetet med lokalen har till största delen utförts av frivilliga krafter. Med *Robert Sundh* i spetsen, har en skara utmärkt sig för sin trohet. — Jag vill ge dem en eloge.

Det är ett stort tacksägelseämne, då man ser att tjänstvilligheten är utbredd i församlingen. Jag tror jag törs säga, att *varje uppoffring man gör för Guds verk, är detsamma som ett nytt möte med Gud.* Han ser till vår ärliga längtan att kunna tjäna honom, och han välsignar. Kärleken till Kristus yttrar sig i kärlek till Guds verk.

■ I ett Guds verk skulle man nog inte orka se morgondagen an utan linser färgade med tro. — Detta *tar* man sig inte, tron *får* vi som en gåva, och därför kan vi trosvisst sjunga: "Tro dig igenom, hoppas på Gud". Jesus är densamme som han var då han mötte den lame mannen. Vad sa Jesus till honom: "Jo, frukta icke min son!" Dessa kärleksfulla ord viskas till vårt oroliga hjärta i dag, och vi förnimmer hur en underbar vila och frid lägrar sig. — Den gode herden vårdar sig om sitt verk. "Då skall ljus bryta fram för dig såsom en morgonrodnad..." "Och Herren skall leda dig beständigt, han skall mätta dig mitt i ödemarken och giva styrka åt benen i din kropp och du skall vara lik en vattenrik trädgård, och likna ett källsprång, vars vatten aldrig tryter." (Jes. 58)

EN STARK MEDICIN

Personlig vittnesbörd av Assar Johansson, Umeå

☐ Den 14 maj klockan 18.45 kände jag hur mitt inre fylldes med väldig glädje i Gud. Eftersom det samtal som jag varit inbegripen i, handlat om de troendes dop, förstod jag att Gud med sin ande ville bekräfta riktigheten i vuxendopet.

Samme helige Ande som lett mig tidigare några år visade mig nu på ett nytt steg i tron. Den jublande anden med åtföljande tungotal hade jag fått del av redan långt tidigare (våren -65) men likväl tycktes mig det dop som jag framburits i vid en veckas ålder som det rätta. Men samtidigt som jag förlitade mig på mitt barndop tycktes mig som om jag på något vis ändå inte hade ett dop att tacka Gud för. Varför nu detta? Förut förstod jag det inte. Möjligen var det för att två olika dop predikades. Nu förstår jag att den helige Ande jag fått, pekade på att jag var i avsaknad av det bibliska dopet. Gud vare tack, för att han ledde mig in på denna väg på sitt eget sätt.

☐ I början av vårterminen -69 kom jag genom u-gruppen i Umeå i kontakt med ett antal personer som fått för stora spritproblem. U-gruppen ville genom sin verksamhet hjälpa dem i deras svåra situation. Men vad de försökte ge dem tycktes mig så tomt och innehållslöst. Jag förstod att det enda som kunde hjälpa dem var ett radikalt möte med Kristus.

Gud såg tydligen till mig i min belägenhet. Inte långt därefter började Maranata-gruppen i Umeå komma till huset där dessa bodde. De sjöng sina glada, trosfriska sånger och min andliga tröghet tinade så småningom bort.

☐ Nästa fas i utvecklingen blev att jag började följa dessa som brottades med spriten till Maranatas möten. Några gånger hade jag med mig någon alkoholist, men så hände det sig att ingen ville följa med. Då gick jag i alla fall. Redan då hade Gud börjat sitt verk att överbevisa mig om dopets väg. Gud ske tack!

En kväll före påsk var det flera dopkandidater som gick fram för förbön. Själv var jag då inte alls övertygad om det rätta i denna underbara väg, men ändå märkte jag hur jag så gärna velat lägga händerna på dem och nedbedja Guds kraft över dem. Detta fick mig att inse att den ande Gud gett mig och den dopsyn jag hade inte stämde överens. Dopsynen fick så småningom ge efter för vad anden pekade på.

Men är det inte farligt att ändra uppfattning beträffande en så fundamental sak i tron som dopet? Ja, om du ska göra det själv, men inte om du låter Gud ge ljuset. För mig blev det så att jag för första gången i mitt liv bad en bön som förr tycktes mig så avlägsen och främmande. Jag bad: "Gud visa mig om barndopet är det rätta eller om de troendes dop är enligt din vilja, så att jag får lugn i min oroliga ande." Efter den bönen klarnade vägen till dopet mer och mer. Jag skulle låta döpa mig till Kristus. Tänk att få dö och uppstå med honom.

☐ Den vecka som dopsanningen gick upp för mig, upplevde jag, precis som den vecka jag blev andedöpt, hur mycket på det andliga området liksom hastigt förändrades. Den lättnad som erfors när ljuset gick upp är för mig en stor styrka i fortsatta kamper, där Satan kommer att försöka övertala mig om att jag trots allt tagit fel. Men att ljuset gått upp för mig, betydde inte ett omedelbart dop. Många ting gjorde att dopet dröjde.

Utan den helige Andes ljus hade jag säkert fått söka länge om jag med hjälp av bibel och annan andlig litteratur, skulle sökt mig fram till sanningen beträffande dopet. År av bibelstudier för att själv komma till klarhet om dopet fann jag oförsvarligt, eftersom jag förstod att Gud hade stor användning av mig för annat under den tiden. Det var i den situationen jag bad Gud om den hjälp och ledning som resulterade i att jag blev döpt till Kristus.

Hade jag trott att jag skulle få uppleva något särskilt när jag döptes, hade jag misstagit mig. Den där andliga välsignelsen som jag hade hört talas om i samband med dop uteblev helt. Dagen därefter hade jag fortfarand tvivel på om mitt troendedop var det rätta. Men dopets välsignelser gick mig ändå inte förbi. På förmiddagsmötet mötte Gud mig radikalt. *Det var en stark medicin som Gud förordnat, men det tog tydligen tid innan den verkade.* Guds kraft kom så mäktigt över mig att jag efter mötet var alldeles knäsvag och vinglade när jag gick.

Vad som egentligen hände den stunden vet endast Gud, kanske skall jag själv längre fram också komma att förstå det.

☐ Ett råd till dig, min vän som fått ljus över dopet, men som tvekar; dröj inte längre! Handla i tro och Gud skall bekänna sig till sitt verk. Halleluja!

LÄMNA DIG HELT ÅT JESUS

Av Anita Nyblom, Umeå

"Ingenting blir som vi tänkt oss, ingenting blir som vi vill", sjunger en syster och bror från Finland, och jag kan instämma i de orden. Under den här sommaren har alla mina egna planer blivit omkullkastade av Guds starka hand.

Det började redan i våras med en viss oro på det andliga planet. Det var som om den första kärleken till Jesus hade slocknat. Jag hade med andra ord blivit en namnkristen, så upplevde jag det själv i varje fall, gick på möten för att det skulle vara så, men mer var det inte.

Men att Gud inte vill ha döda grenar i sin vingård har han visat mig i sommar. *"Var gren i min vingård som icke bär frukt, den tager han bort; och var och en som bär frukt den rensar han för att den skall bära mer frukt."* Joh. 15: 2, 3.

Det gör ont när vingårdsmannen kommer och skär och man vill helst fly undan. Ja, man börjar till och med undra om Gud kan vara så hård. Men Gud vill endast vårt eget bästa och det lyckligaste för oss är att vi låter honom bruka oss efter sin vilja. *"Ty för den som älskar Gud samverkar allt till det bästa."* När Gud vill göra något med oss, blir det inget halvgjort. Gud vill öppna våra ögon och sinnen så att vi verkligen skall se vad vi äger i honom och vad han berett åt alla som i tro tar emot Jesus.

Till dig som läser detta och ännu inte svarat ja till Gud på alla punkter i ditt liv, vill jag säga, stå inte emot Gud längre. Bry dig inte om vad människorna runt om dig tycker och tänker. Det är en sak mellan Gud och dig. Det gäller din evighet. Kanske tycker du att du förlorar en del av den jordiska glädjen, men vad har det för betydelse när du får tillbringa din evighet hemma hos Gud.

Vi har fått löfte om att den helige Ande skall vara vår hjälpare! Läs Nya Testamentet och du skall finna vilka härliga löften vi har. Halleluja!

FRÄLSNING - något för dig

Av Göran Wahlström, Stockholm

Du som läser detta, förstår du att du är en evighetsvarelse, eller tror du kanske att ditt liv är slut efter den kroppsliga döden? Då skall du veta att din själ är odödlig, var du än hamnar — himmel eller helvete — valet är ditt. Du kanske menar att Gud som är så god, inte låter dig hamna i helvetet. Du har ju inte stulit, mördat, o.s.v. så du kommer nog till himlen, trots att du inte tagit personlig ställning för Gud.

Om du tror så, skall du veta att du lever i en falsk säkerhet, som blir ödesdiger för ditt eviga liv. Det står klart uttryckt i bibeln: *"Den som inte är för mig är emot mig"*, det ges alltså inget mellanting. Du måste välja. Du hamnar aldrig i himlen om du inte väljer Jesus. Man skulle nästan kunna likna detta vid att du sitter i ett mörkt rum. Går du inte och tänder ljuset? Du får ju själv välja, väljer du inte ljuset så får du sitta där i mörkret, något som ingen vettig människa skulle vilja, när det finns möjlighet att få ljus.

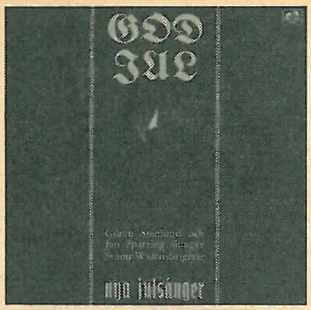
Ta emot Jesus som din personlige frälsare och låt honom tända ditt ljus, innan det blir försent. Jag ångrar inte att jag tog emot Jesus och det kommer du inte heller att göra. Gud välsigne dig! MARANATA!

BOKNYHET!

BUDSKAP FRÅN MIN CELL

Av Richard Wurmbrand

Pris kr. 13: 50 (häft.) + moms

LP 324 God Jul. Stereo och Mono God Jul. Jan Sparring till ork. / Ej rum. Jan Sparring och Göran Stenlund till ork. / Luthers Julsång. Stråkar / Frälsaren kommen är. Göran Stenlund till ork. / När Han kom. Jan Sparring och Göran Stenlund till flygel / Julen — vilken födelsedag. Jan Sparring till ork. / Jesusbarnet. Jan Sparring till ork. / Guds dyre Son. Göran Stenlund till ork. / Så vila nu, Guds egen Son. Jan Sparring och Göran Stenlund till ensemble / O Betlehem, du lilla stad. Göran Stenlund till flygel — Han är allt för mig. Jan Sparring till ork. / Änglaskaror samfällt sjunga. Göran Stenlund till ork.

JULTONER

Låt många få uppleva en jul med mycken sång om Jesus

Lämplig gåva!

Den svarta plattan med ljusets budskap

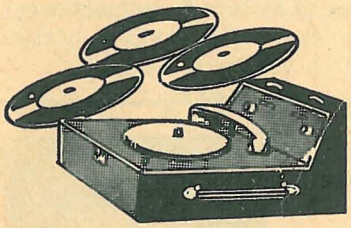
Man har gjort den intressanta och glädjande erfarenheten, att många icke troende människor köper grammofonskivor med kristet budskap. Julen är gåvornas tid. Sprid därför ut grammofonskivor med ljusets budskap till sökande människor. Utnyttja våra förmånspriser.

LP 333 STEREO Spelbar i MONO

LP 317 En fridfull Jul MONO Stilla natt. Kerstin Rundqvist, Göran Stenlund och Jan Sparring till gitarrack. / Gläns över sjö och strand. Göran Stenlund till IBRA:s ork. /Änglar till jorden. Jan Sparring till IBRA:s kör och ork. / Ett barn är fött. IBRA:s ork. Julmelodier i arr. av Lennart Jernestrand / Julvisa. Kerstin Rundqvist / Fröjdas vart sinne. Göran Stenlund och Jan Sparring till IBRA:s ork. / O, helga natt. Kerstin Rundqvist till IBRA:s kör och ork. / Det brinner en stjärna i öster. Jan Sparring till IBRA:s ork. / Välkommen jul igen. Kerstin Rundqvist och Jan Sparring till IBRA:s ork.

LÄMPLIG GÅVA!
GRAMMOFON. KOMBINERAD EL-STRÖM OCH BATTERIDRIVEN

Här finns ännu en möjlighet att sprida budskapet om Jesus. — Lätt att föra med sig i hemmen och på arbetsplatserna o. s. v.
KONTANT: 295:— AVB.: 325:—
(Skriv på ordern hur mycket Du kan lösa grammofonen med. Resterande med 25:— i mån.)
Kasett och bandspelare i flera prislägen. Kontakta oss om stereoanläggningar. Vi tillhandahåller alla märken.

Lennart Jernestrands Julmusik
framföres av
STOR ORKESTER
under ledning av Lennart Jernestrand
Radiosymfonikernas blåsarkvintett
Trumpetsolist: Tage Gustafsson
Orgelsolist: Lennart Jernestrand

Gläd dig, o värld. Orkester / Ett barn är fött. Blåsarkvintett — Gläns över sjö och strand. Orkester /O helga natt. Trumpet och orgel / När juldagsmorgon glimmar. Blåsarkvintett / Stilla natt. Orkester / När det lider mot jul. Orkester / O kommen, I trogne. Trumpet och orgel / Fröjdas vart sinne. Blåsarkvintett / Julvisa. Orkester / Jubla I himlar. Orgel / Jul, jul, strålande jul. Orkester.

LÄMPLIG GÅVA!

SKIVPAKET

Köp 5 skivor
— Du får 10 gratis

Vi har iordningställt ett SKIV-PAKET med 15 st. grammofonskivor. Du erhåller **15 st. av oss utvalda** EP-skivor. **Du behöver endast betala 5 av dem** Alltså **15 st. EP-skivor = 55:—. OBS! och 10 medsändes gratis.**
Levereras end. från Evangelii Center.

NYTT SKIVPAKET

LP-GRAMMOFONSKIVOR

Vi har iordningställt ett SKIV-PAKET bestående av 5 st. LP-Grammofonskivor men Du behöver ENDAST BETALA 2 st. 50:—. OBS.! Levereras endast från Evangelii Center.

Barnens egna skivor:

Pris: 7:— per st.

Samtliga 3 st. Pris: 20:—

BARNSKIVA 1 Blå

Det går en bönebro
Tryggare kan ingen vara
Herren är min herde
Jesus är den som upplyser min väg
Morgon, middag, kväll
Allt fullkomligt är

BARNSKIVA 2 Grön

Med Jesus i familjen
Tror du små blommor
Gud som haver barnen kär
Guds vita änglar
Bortom Gyllne sol

BARNSKIVA 3 Röd

Det stod en blomma
Ty så älskade Gud världen
Gud håller världen i sin hand
Jag sjunger en liten sång
Lev helt för Jesus
Det går ett tåg

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes de grammofonskivor jag markerat med "X" att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn: .....

Bostad (Box/Gata): .....

Postadress: .....

Grammofon lösen Kr. ..... Avbet. ..... i mån.
..... Skivor nr .....

- ☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st., X-pris ..... 50:—
- ☐ EP-skivor i paket, innehåller 5 st., X-pris .. 55:—
- ☐ Sångbladen 70–95 ..... 14:75
- ☐ Sångbladen, hela saml. 1–95 + pärm 44:50
- ☐ Hela skivserien, 40 st., 400:— + moms och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, **Borlänge 2.** Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

• Mötesannonser •

JUL och NYÅRSHELGEN:

Maranataförsamlingen i Stockholm

i f. d. dansrestaurang "Britt-Marie", S:t Eriksgatan 45, T-Fridhemsplan

Juldagen kl. 19.00

Annandagen kl. 11.00 och 19.00

Lördagen d. 27.12 kl. 19.30 Församl.-fest

Söndagen den 28.12 kl. 11.00 och 19.00

Nyårsafton kl. 20.00 Församlingshögtid — nyårsvaka

Nyårsdagen kl. 11.00 och 19.00

ARNE IMSEN tillsammans med församlingens evangelister och sångare

Maranataförsamlingen i Örebro

Hertig Karls Allé 5

Juldagen kl. 7.00 julotta
kl. 18.00 Väckelsemöte

Annandagen kl. 18.00 Väckelsemöte

Söndagen den 28.12 kl. 11.00 och 19.00

Nyårsafton kl. 20.00 Bön
kl. 22.30 Nyårsvaka

Nyårsdagen kl. 11.00 och 19.00

AGNE BARK, CARL-HENRIC HENRICSSON, ROBERT SUNDH
och norrlandsevangelisterna

Välkommen till Midnattsropets bokshop

Surbrunnsgatan 60, Stockholm

- **Böcker**
- **Grammofonskivor**
- **Musikinstrument**
- **Biblar**
- **Papper**
- **Skivspelare**

Barn och spenabarns lov

Folkmassan bredde sina mantlar för hans fötter, skar kvistar av träden och strödde på vägen.

Både de som gick före och de som följde efter honom ropade: "Hosianna, Davids son. 'Välsignad är han som kommer, i Herrans namn. 'Hosianna i höjden!"

När han tågade in i Jerusalem, kom hela staden i rörelse, och man frågade: "Vem är detta?" Massan svarade: "Det är profeten Jesus från Nasaret i Galliléen."

Men när översteprästerna och de skriftlärde såg de under, som han gjorde, och såg barnen, som ropade i templet: "Hosianna, Davids son!", blev de förbittrade och sade till honom: "Hör du vad de säger? "Jesus svarade dem: "Ja, har ni aldrig läst: 'Av barns och spenabarns mun har du berett dig lov'? "Sedan lämnade han dem och gick ut ur staden . . .